

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Constantin Marian,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin
Marian împotriva Liceului Teoretic „Ion Creangă”, din s. Hârbovăț, raionul Anenii
Noi cu privire la încasarea salariului mediu lunar pentru absența forțată de la lucru,
a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a respins apelul declarat de către Constantin Marian, s-a menținut
hotărârea din data de 20 aprilie 2017 a Judecătoria Anenii Noi,

constată:

La 18 mai 2016 Constantin Marian a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Liceului Teoretic „Ion Creangă”, din s. Hârbovăț, raionul Anenii Noi,
solicitând încasarea salariului restant în legătură cu absența forțată de la lucru pe
perioada de la 01 iunie 2015 până la 01 ianuarie 2016, a prejudiciului moral în
mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Constantin Marian a indicat că Liceul Teoretic „Ion
Creangă” din s. Hârbovăț, raionul Anenii Noi nu a acceptat cerința sa de a continua
munca după expirarea termenului contractului de muncă, fiind încetate raporturile
de muncă.

Constantin Marian invocă că angajatorul contrar prevederilor legale cu privire
la completarea, păstrarea și evidența carnetelor de muncă, nu i-a eliberat carnetul
de muncă în ziua demisiei.

În legătură cu reținerea de către angajator a carnetului de muncă, Constantin
Marian a fost pus în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii, fiind privat de
dreptul de a munci. Prin prisma art. 151 al Codului muncii și pct. 71 al
Regulamentului privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2007 a solicitat

compensarea salariului mediu pentru tot timpul reținerii carnetului de muncă, care se echivalează cu absența forțată de la lucru.

Reclamantul a mai indicat că la data de 18 aprilie 2016, prin intermediul avocatului a solicitat de la pârât să-i elibereze certificatul privind salariul mediu lunar, încasat în calitate de profesor și copiile ordinilor de angajare și eliberare din funcție, însă la 19 aprilie 2016 angajatorul a refuzat să-i elibereze actele solicitate.

Constantin Marian a considerat că prin refuzul de a-i elibera documentele solicitate, angajatorul i-a încălcat dreptul acces liber și gratuit la datele sale personale, inclusiv dreptul la copie de pe orice act juridic ce conține datele sale personale.

A mai indicat că în urma acțiunilor angajatorului a suportat un prejudiciu moral, manifestat prin retrăiri sufletești atunci când în lipsa carnetului de muncă nu putea să se angajeze în câmpul muncii pentru a avea un câștig bănesc în scopul întreținerii familiei.

Prin hotărârea din data de 20 aprilie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi cererea de chemare în judecată înaintată de Marian Constantin a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 90, 93-95)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 02 noiembrie 2017 a respins apelul declarat de către Constantin Marian, a menținut hotărârea din data de 20 aprilie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi. (f.d. 113, 114-118)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 06 noiembrie 2018 a depus recurs Constantin Marian, care a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 122-123)

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel este în contradicție cu circumstanțele faptice, fiind încălcate normele de drept material. Instanța de apel în susținerea poziției sale a indicat că apelantul nu a probat că ar fi solicitat angajarea sa în câmpul muncii și că a fost refuzat din lipsa carnetului de muncă. Recurentul susține că el dispune de un asemenea refuz.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 02 noiembrie 2017. Totodată, date ce ar confirma că copia deciziei instanței de apel a fost înmănată recurentului la materialele dosarului lipsesc, însă potrivit cererii anexate la materialele dosarului Constantin Marian a primit decizia instanței de apel, la data de 26 septembrie 2018. (f.d 120)

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 06 noiembrie 2018 de către Constantin Marian, se consideră a fi depus în termen și nu necesită a fi examinată cererea cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Constantin Marian este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Constantin Marian, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Constantin Marian inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Constantin Marian, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas